

SODBA SODIŠČA PRVE STOPNJE (peti senat)
z dne 20. novembra 2007*

V zadevi T-458/05,

Tegometall International AG, s sedežem v Lengwil-Oberhofnu (Švica), ki jo zastopa
H. Timmann, odvetnik,

tožeča stranka,

proti

Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT), ki ga
zastopa J. Weberndörfer, zastopnik,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka pred
Sodiščem prve stopnje, je

* Jezik postopka: nemščina.

Wuppermann AG, s sedežem v Leverkusnu (Nemčija), ki jo je najprej zastopal H. Huisken, nato I. Friedhof, odvetnika,

zaradi tožbe zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 21. oktobra 2005 (zadeva R 1063/2004-2), kot je bila spremenjena s popravkom z dne 16. novembra 2005, v zvezi s postopkom ugotovitve ničnosti med družbama Wuppermann AG in Tegometall International AG,

SODIŠČE PRVE STOPNJE
EVROPSKIH SKUPNOSTI (peti senat),

v sestavi M. Vilaras, predsednik, F. Dehousse in D. Šváby, sodnika,

sodna tajnica: K. Andová, administratorica,

na podlagi tožbe, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 30. decembra 2005,

na podlagi odgovora na tožbo UUNT, vložene v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 5. aprila 2006,

na podlagi odgovora na tožbo, ki ga je intervenientka vložila v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje 12. aprila 2006,

na podlagi obravnave z dne 13. februarja 2007

izreka naslednjo

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Družba Tegometall International AG je na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL 1994, L 11, št. 1), kot je bila spremenjena, vložila zahtevo za registracijo besedne znamke Skupnosti pri Uradu za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).

- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je besedni znak TEK.

- 3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija znamke, spadajo v razrede 6 in 20 Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji proizvodov in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kot je bil revidiran in spremenjen (v nadaljevanju: Nicejski aranžma), in ustrezajo tem opisom:

— razred 6: „police in deli za police, predvsem viseče košarice za police, vse omenjeno blago iz kovine“;

— razred 20: „police in deli za police, predvsem viseče košarice za police“.

- 4 Znamka TEK je bila 18. maja 2001 registrirana kot znamka Skupnosti.
- 5 Družba Wuppermann AG je 23. julija 2003 zahtevala, naj se na podlagi člena 51(1)(a) Uredbe št. 40/94 ugotovi ničnost znamke TEK, z obrazložitvijo, da registracija trči ob absolutne razloge za zavrnitev iz člena 7(1)(b), (c) in (g) omenjene uredbe.
- 6 Tožeča stranka je 3. februarja 2004 vložila predlog za zožitev seznama blaga iz razreda 20, ki mu je oddelek za izbris ugodil. Po zožitvi se znamka TEK nanaša na te proizvode iz razreda 20:
- „police in deli za police, predvsem viseče košarice za police, vse omenjeno blago ni iz lesa.“
- 7 Oddelek za izbris je 20. septembra 2004 zavrnil zahtevo intervenientke za ugotovitev ničnosti in ji naložil stroške, ker je ugotovil, da v obravnavani zadevi ni bilo mogoče uporabiti absolutnih razlogov za zavrnitev registracije iz člena 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe št. 40/94.

- 8 Intervenientka je 16. novembra 2004 vložila pritožbo zoper odločbo oddelka za izbris (zadeva R 1063/2004-2) z obrazložitvijo, da je bilo mogoče uporabiti vsakega od razlogov za ugotovitev ničnosti, navedenih v členu 51(1)(a) v povezavi s členom 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe št. 40/94.
- 9 Drugi odbor za pritožbe je z odločbo z dne 21. oktobra 2005, kot je bila spremenjena s popravkom 16. novembra 2005 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba), ugodil pritožbi intervenientke, razveljavil odločbo oddelka za izbris in razglasil izbris znamke z obrazložitvijo, da je bila znamka opisna v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 in ni imela razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) iste uredbe.
- 10 Drugi odbor za pritožbe je v bistvu menil, prvič, da če izraz „tek“ v italijanščini in francoščini označuje tikovino, ni dvoma, da so police in deli za police izdelani iz tikovine in da ni izključeno, da kovinske in plastične police oziroma deli za police lahko imitirajo tikovino, pri čemer naj bi bil izraz „tek“, uporabljen za kovinske in nelesene police oziroma dele za police, namenjen „opisu izgleda, zunanjega videza in v nekaterih primerih opisu drugih vidikov kakovosti tikovine“. Zato je iz tega sklepal, da je znamka TEK pomenila izključno opisno označbo v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ki bi morala ostati na voljo konkurentom. Kot drugič je menil, da ker beseda „tek“ ni ustrezna za razlikovanje prijavljenih proizvodov na podlagi njihovega izvora, je bilo treba zavrnilo tudi registracijo znamke, ker nima razlikovalnega učinka v smislu člena 7(1)(b) Uredbe št. 40/94. Nasprotno, meni, da ni bil zavezan preizkusiti, ali bi zadevna znamka lahko zavedla javnost v smislu člena 7(1)(g) Uredbe št. 40/94.

11 Tožeča stranka je 29. decembra 2005 z dopisom UUNT navedla, da je zožila seznam proizvodov, za katere velja znamka TEK, na naslednje:

— razred 6: „police in deli za police, predvsem viseče košarice za police, vse omenjeno blago iz kovine in ni iz imitacije lesa“;

— razred 20: „police in deli za police, predvsem viseče košarice za police, vse omenjeno blago ni ne iz kovine ne iz imitacije lesa“.

Predlogi strank

12 Tožeča stranka predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— spremeni izpodbijano odločbo;

— zavrne zahtevo za ugotovitev ničnosti besedne znamke Skupnosti TEK;

— podredno razveljavi izpodbijano odločbo in zadevo vrne UUNT, da jo ponovno preizkusi;

— intervenientki naloži plačilo stroškov postopka za ugotovitev ničnosti ter stroškov pritožbe pred UUNT in pred Sodiščem prve stopnje.

13 UUNT predlaga Sodišču prve stopnje, naj:

— tožbo zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

14 Intervenientka predlaga Sodišču prve stopnje, naj zavrne tožbo.

Pravo

Predmet spora

Trditve strank

15 Tožeča stranka trdi, da mora Sodišče prve stopnje upoštevati zoženje njene zahteve za registracijo z dne 29. decembra 2005 za proizvode iz razredov 6 in 20, ki ne imitirajo lesa, če gre za nov razlog v smislu člena 48(2), drugi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje, ki je nastal šele potem, ko je drugi odbor za pritožbe sprejel

odločbo. Iz določb člena 74(2) Uredbe št. 40/94 skupaj s členom 48(2) Poslovnika naj bi izhajalo nasprotno, da je predložitev novih tožbenih razlogov načeloma dovoljena v postopku za ugotovitev ničnosti (sodba Sodišča prve stopnje z dne 26. novembra v zadevi 2003 v zadevi HERON Robotunits proti UUNT (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, str. II-4995, točka 50 in naslednje).

- 16 Na obravnavi je tožeča stranka opredelila, da je bila ta zahteva za zožitev vložena ob predložitvi tožbe in da jo je UUNT registriral. Navedla je tudi, da sodba Sodišča z dne 12. februarja 2004 v zadevi Koninklijke KPN Nizozemska (C-363/99, Recueil, str. I-1619) ni bila upoštevna v obravnavani zadevi, ker so zožitve predvidene v razvrstitvi, določeni z Nicejskim aranžmajem.
- 17 UUNT navaja da izjave tožeče stranke o odpovedi glede proizvodov iz imitacije lesa na podlagi člena 135(4) Poslovnika ni mogoče upoštevati, če ta povzroči nedopustno spremembo predmeta spora (sodba Sodišča prve stopnje z dne 21. aprila 2005 v zadevi Ampafrance proti UUNT – Johnson & Johnson (monBeBé), T-164/03, ZOdl., str. II-1401, točka 21).
- 18 UUNT tudi meni, da glede na sodno prakso ni prav, da je oddelek za izbris dovolil zožitev seznama proizvodov z dne 3. februarja 2004, če je bila taka zožitev seznama proizvodov nezakonita (zgoraj navedena sodba Koninklijke KPN Nizozemska, točki 114 in 115). Kljub temu je po mnenju UUNT odbor za pritožbe, čeprav je upošteval to zoženje, pravilno ugotovil, da je bilo mogoče uporabiti zadevne določbe s področja ničnosti.

Presoja Sodišča prve stopnje

- 19 Kot določa člen 63(2) Uredbe št. 40/94, lahko Sodišče prve stopnje razveljavi ali spremeni odločbe odbora za pritožbe UUNT le „zaradi kršitve pravil o pristojnosti, kršitve bistvenih določb postopka, kršitve Pogodbe, uredbe [št. 40/94] ali katerekoli pravnega pravila v zvezi z njihovo uporabo ali zaradi zlorabe pooblastil“. Na podlagi člena 74 navedene uredbe je treba ta nadzor opraviti ob upoštevanju dejanskega in pravnega okvira spora, ki je bil predložen odboru za pritožbe (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 1. februarja 2005 v zadevi SPAG proti UUNT – Dann in Backer (HOOLIGAN), T-57/03, ZOdl., str. II-287, točka 17, in z dne 15. septembra 2005 v zadevi Citicorp proti UUNT (LIVE RICHLIY), T-320/03, ZOdl. str. II-3411, točka 16, ter sklep Sodišča prve stopnje z dne 15. novembra 2006 v zadevi Anheuser-Busch proti UUNT – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-366/05, neobjavljen v ZOdl., točka 27).
- 20 Iz te določbe predvsem izhaja, da lahko Sodišče prve stopnje razglasi ničnost ali spremeni odločbo, ki je predmet tožbe, le če je ob njenem sprejetju obstajal en razlog ali več razlogov za njeno razveljavitev ali spremembo. Nasprotno, Sodišče prve stopnje ne more razveljaviti ali spremeniti navedene odločbe iz razlogov, ki se pojavijo po njeni razglasitvi (sodba Sodišča z dne 11. maja 2006 v zadevi Sunrider proti UUNT, C-416/04 P, ZOdl., str. I-4237, točka 55).
- 21 Poleg tega mora na podlagi člena 26(1)(c) Uredbe št. 40/94 „prijava znamke Skupnosti vsebovati seznam blaga ali storitev, za katere je zahtevana registracija“.

- 22 Člen 44(1) Uredbe št. 40/94 določa, da „prijavitelj lahko kadarkoli umakne zahtevo za znamko Skupnosti ali zoži seznam blaga ali storitev, ki jih ta vsebuje“.
- 23 V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožeča stranka zožila seznam proizvodov, navedenih v svoji zahtevi za registracijo znamke Skupnosti, po sprejetju izpodbijane odločbe. Zato ne glede na vrsto, ki jo bo UUNT ohranil v zahtevi, ta ne more vplivati na zakonitost izpodbijane odločbe, ki se edina izpodbija pred Sodiščem prve stopnje (glej v tem smislu zgoraj navedeni sklep BUDWEISER, točke od 40 do 48).
- 24 Poudariti je treba, da je Sodišče prve stopnje glede prijave znamke Skupnosti za več proizvodov, razlagalo izjavo, ki jo je prijavitelj dal temu sodišču, in torej po sprejemu odločbe odbora za pritožbe – ki meni, da naj bi prijavitelj umaknil svojo prijavo le za nekatere proizvode, navedene v svoji prvotni zahtevi – bodisi kot izjavo, da je izpodbijana odločba izpodbijana le v delu, v katerem se nanaša na druge prijavljene proizvode (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 8. julija 2004 v zadevi Telepharmacy Solutions proti UUNT (TELEPHARMACY SOLUTIONS), T-289/02, ZOdl., str. II-2851, točki 13 in 14), bodisi kot delni odstop, če je taka izjava nastala na višji stopnji postopka pred Sodiščem prve stopnje (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 5. marca 2003 v zadevi Unilever proti UUNT (Tablette ovoïde), T-194/01, Recueil, str. II-383, točke od 13 do 17).
- 25 Vendar če prijavitelj znamke z zožitvijo seznama proizvodov, navedenih v zahtevi za znamko Skupnosti, ne želi umakniti enega ali več proizvodov s tega seznama, ampak spremeniti lastnost, kot je namembnost vseh proizvodov na tem seznamu, ni mogoče izključiti, da bi ta sprememba lahko vplivala na preizkus znamke Skupnosti, ki ga opravijo organi UUNT v upravnem postopku. V teh okoliščinah bi bilo priznanje te spremembe na stopnji tožbe pred Sodiščem prve stopnje enako spremembi predmeta

spora med postopkom, ki je prepovedana s členom 135(4) Poslovnika. Zato Sodišče prve stopnje take zožitve ne more upoštevati pri preizkusu utemeljenosti tožbe (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo monBeBé, točke od 20 do 22).

26 Zato je treba določiti, ali je mogoče sklicevanje tožeče stranke v tožbi z dne 29. decembra 2005 na zožitev proizvodov, ki se zahtevajo za zadevno znamko, razlagati kot izjavo tožeče stranke, da izpodbija sporno odločbo le v delu, v katerem se nanaša na proizvode s spremenjenega seznama.

27 Vendar ne gre za tak primer. Tožeča stranka s to zožitvijo ni umaknila nekaterih proizvodov s seznama proizvodov, za katere se zahteva zadevna registracija znamke, ampak je spremenila lastnosti vseh proizvodov s tega seznama, s tem da je dodala podrobno opredelitev, da ti ne smejo biti izdelani iz „imitacije lesa“. Kot je bilo poudarjeno zgoraj v točkah 11 in 25, Sodišče prve stopnje ne more upoštevati take zožitve, ker bi spremenila predmet spora.

28 Treba je torej ugotoviti, da je treba v okviru te tožbe upoštevati tiste proizvode, ki so na seznamu proizvodov, navedenih v prvotni zahtevi tožeče stranke za znamko, kot je bil zožen 3. februarja 2004 (glej točki 3 in 6 zgoraj).

29 Glede argumenta UUNT, da je oddelek za izbris 3. februarja 2004 zmotno dovolil zahtevo za zožitev seznama na proizvode, ki niso iz lesa, je treba poudariti, da če je ta argument dopusten, ta zožitev seznama proizvodov, kot opozarja UUNT, ni vplivala

na preučitev, ki jo je opravil odbor za pritožbe glede opisnega značaja in neobstoja razlikovalnega učinka zadevne znamke. Tak argument je treba torej izločiti kot brezpredmeten za rešitev tega spora.

Temelj

- 30 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge, ki izhajajo iz kršitve člena 7(1)(b), (c) in (g) in člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94.
- 31 Najprej je treba preučiti četrti tožbeni razlog, to je kršitev člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94.

Tožbeni razlog: kršitev člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94

– Trditve strank

- 32 Tožeča stranka zatrjuje, da se v celotnem upravnem postopku za ugotovitev ničnosti ni mogla izreči o tem, ali je bil absolutni razlog za zavrnitev registracije, določen v

členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, zaznamovan z dejstvom, da bi se oznaka „tikovina“, navedena v zadevni znamki, lahko uporabila za opis proizvodov, narejenih iz imitacije tega lesa. Ker ni bilo ustnega postopka, meni, da sploh ni imela možnosti izraziti stališča o ugotovitvah odbora za pritožbe, ki so bile navedene šele v njegovi odločbi.

33 Glede tega navaja, da se je intervenientka pred odborom za pritožbe sklicevala na absolutne razloge za zavrnitev, ki izhajajo iz člena 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94, pri čemer se je omejila na trditev, da bi zadevna znamka lahko spominjala na besedi „tehnologija“ ali „tehnika“. Poudarja tudi, da se je intervenientka oprla izključno na zavrnitveni razlog, ki izhaja iz člena 7(1)(g) Uredbe št. 40/94, za utemeljitev, da bi besedna znamka TEK lahko zavedla tisoče zadevnih francosko in italijansko govorečih, pri čemer naj bi dopuščala domnevo, da bi proizvodi tožeče stranke lahko imitirali tikovino.

34 Opozarja, da je kršeno načelo glede pravice biti slišan, ker se imetnik znamke ni mogel izreči o uporabi absolutnih razlogov za zavrnitev, ki jih je odbor za pritožbe uporabil po uradni dolžnosti (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Eurocool Logistik proti UUNT (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, str. II-663, točka 21).

35 Tožeča stranka prav tako ugotavlja, da ni imela možnosti izreči se o utemeljitvi odbora za pritožbe in zlasti glede možnosti, da še bolj zoži seznam proizvodov, za katere zahteva registracijo.

- 36 UUNT ugovarja, da – v nasprotju z navedbami tožeče stranke – načelo pravice biti slišan ni bilo kršeno.
- 37 Na eni strani ugotavlja, da je intervenientka izrecno utemeljila tožbo z vsakim od razlogov za ničnost, navedenim v členu 51(1)(a) in členu 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe št. 40/94. Na drugi strani pa ni sporno, da je predmet spora postal obstoj imitacij tikovine, čeprav se intervenientka v okviru svoje utemeljitve ni sklicevala na imitacijo tikovine v zvezi s členom 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94, ampak v zvezi s členom 7(1)(g) navedene uredbe.
- 38 Zato je bila po mnenju UUNT tožeča stranka obveščena ne le o vseh razlogih za ugotovitev ničnosti, ampak tudi o vseh dejstvih, ki jih je odbor za pritožbe upošteval pri sprejetju odločbe.
- 39 UUNT opozarja, da so absolutni razlogi za zavrnitev vedno predmet presoje, vsaj glede vseh vrst proizvodov, navedenih na seznamu proizvodov, ki so na trgu. Meni, da je bil odbor za pritožbe na podlagi tega načela zavezan upoštevati nesporen obstoj imitacije lesa v okviru razprave o vseh razlogih za ugotovitev ničnosti, vključno s tistimi, ki so določeni v členu 7(1)(b) in (c) Uredbe št. 40/94.
- 40 Nazadnje dodaja, da odbor za pritožbe ni zavezan strankam omogočiti, da izrazijo svoje pripombe glede osnutka odločbe, ki vsebuje vse ugotovitve in vse pravne argumente, ki so bili ocenjeni za upoštevne.

41 Intervenientka zatrjuje, da je tožeča stranka imela možnost izraziti stališče glede razloga za zavrnitev registracije, določenega v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ki izhaja iz dejstva, da njeni proizvodi lahko imitirajo tikovino.

– Presoja Sodišča prve stopnje

42 Uvodoma je treba opozoriti, da v skladu s členom 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 odločbe UUNT lahko temeljijo le na razlogih, glede katerih so imele stranke možnost izraziti stališče.

43 V skladu z navedeno določbo sme odbor za pritožbe UUNT svojo odločbo opreti le na dejanske in pravne dokaze, na katere so imele zadevne stranke priložnost podati pripombe (sodbi Sodišča z dne 21. oktobra 2004 v zadevi KWS Saat proti UUNT, C-447/02 P, ZOdl., str. I-10107, točka 42, in Sodišča prve stopnje z dne 13. julija 2005 v zadevi Sunrider proti UUNT (TOP), T-242/02, ZOdl., str. II-2793, točka 59).

44 Ta določba uzakonja v okviru prava znamk Skupnosti splošno načelo varstva pravice do obrambe (zgoraj navedena sodba LIVE RICHLIY, točka 21). Na podlagi tega splošnega načela prava Skupnosti je treba osebam, na interese katerih odločbe javnih organov oblasti občutno vplivajo, dati priložnost, da podajo pripombe (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 1974 v zadevi Transocean Marine Paint proti Komisiji, 17/74, Recueil, str. 1063, točka 15, in zgoraj navedena sodba LIVE RICHLIY, točka 22).

45 Poleg tega se na podlagi sodne prakse pravica biti slišan, kakor jo določa člen 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94 in čeprav velja za vse dejanske ali pravne elemente in tudi dokaze, ki so podlaga za odločbo odbora za pritožbe, vendarle ne uporabi za končno stališče, ki ga administracija namerava sprejeti (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 7. junija 2005 v zadevi Lidl Stiftung proti UUNT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, ZOdl., str. II-1917, točka 62, in z dne 5. aprila 2006 v zadevi Kachakil Amar proti UUNT (Vodoravna črta, ki se zaključi v trikotnik), T-388/04, neobjavljena v ZOdl., točka 20). Zato odbor za pritožbe ni zavezan dati možnost toženi stranki, da se izreče glede dejanske presoje, ki izhaja iz končnega stališča.

46 Tožeča stranka v tej zadevi zatrjuje, da v celotnem upravnem postopku za ugotovitev ničnosti ni imela možnosti, da bi se izrekla glede tega, ali je absolutni razlog za zavrnitev, ki izhaja iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, v tem, da bi se oznaka „tikovina“ lahko uporabila za imitacijo lesa.

47 Prvič, ugotoviti je treba, da je od stopnje preizkusa znamke pred oddelkom za izbris potekala razprava o vprašanju, ali je bila znamka v smislu člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 opisna glede oznake „tikovina“.

48 Intervenientka je namreč svojo zahtevo za ugotovitev ničnosti zadevne znamke Skupnosti utemeljila z določbami člena 51(1)(a) skupaj s členom 7(1)(b), (c) in (g) Uredbe št. 40/94, zlasti s poudarkom, da je registrirani besedni znak TEK sestavljala označba, ki se uporablja za oznako kakovosti proizvodov, ki so vsebovali tikovino. Zahteva za ugotovitev ničnosti je bila vročena tožeči stranki, ki se je nato odrekla proizvodom: „lesene police in deli za police“, vključenim v opis proizvodov iz razreda 20 in za katere velja zadevna znamka.

- 49 V teh okoliščinah je oddelek za izbris menil, da se znamka TEK po izločitvi lesenih polic in delov za police s seznama proizvodov, za katere velja znamka Skupnosti, ni mogla več šteti kot označba za opis kakovosti proizvoda.
- 50 Drugič, ugotoviti je treba, da odbor za pritožbe ni potrdil sklepa oddelka za izbrise. Odbor za pritožbe je namreč menil, da, če je imetnik znamke Skupnosti res izločil lesene proizvode s seznama proizvodov, to ni pomenilo, da kovinske ali plastične police ne bi mogle imitirati pahištva iz tikovine. Iz tega sklepa, da je izraz „tek“ v zvezi s kovinskimi ali plastičnimi policami uporabljen za opis videza in v nekaterih primerih drugih vidikov kakovosti tikovine.
- 51 Odbor za pritožbe se je pri ugotovitvi, da izločitev lesenih proizvodov ni zadoščala, da bi bilo mogoče izključiti, da zadevna znamka ni opisna, zaradi dejstva, da bi proizvodi, za katere je bila registrirana, lahko imitirali tikovino, oprl na isti pravni – člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 – in dejanski okvir kot oddelek za izbris.
- 52 Tretjič, poudariti je treba, da čeprav je odbor za pritožbe oblikoval drugačen zaključek kot oddelek za izbris, se je skliceval na argument, ki mu ga je predložila intervenientka, da je zadevna znamka v zadevnem francosko in italijansko govorečem okolju vzbujala napačno predstavo, da je proizvod trden, čvrst in nestrohljiv kot tikovina; police in deli za police namreč niso več tako pogosto izdelani iz tikovine, ampak iz drugih materialov, ki so impregnirani z oljem, obarvani, lakirani ali prekriti, da se ustvari videz tikovine. Ta argument intervenientke je torej jasno dokazoval, da ni bilo izključeno, da bi zadevni proizvodi lahko še naprej spominjali na kakovost in značilnosti tikovine.

- 53 Res je, kot to poudarja tožeča stranka in česar UUNT ne izpodbija, da je pred odborom za pritožbe intervenientka navajala dejstvo, da police in deli za police lahko imitirajo tikovino, le v okviru absolutnega razloga za zavrnitev, ki izhaja iz člena 7(1)(g) Uredbe št. 40/94, in ne v okviru tistega, ki izhaja iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94. Ostaja dejstvo, da bi se tožeča stranka o dejstvu, na katero je odbor za pritožbe oprl svojo utemeljitev, lahko izrekla med postopkom.
- 54 Ni namreč sporno, da je imitacija tikovine povezana z videzom prave tikovine. Poleg tega je videz tikovine pri proizvodih, kot so police in deli za police, neizogibno enak, če so ti izdelani iz tikovine ali iz imitacije tikovine, namreč iz drugih materialov, ne iz tega lesa.
- 55 Ugotoviti je torej treba, da se je oziroma bi se lahko tožeča stranka med postopkom izrekla o dejstvu, da bi registrirani besedni znak lahko spominjal na videz tikovine. Ugotoviti je treba namreč to, da je tožeča stranka imela možnost izreči se o razlogu za zavrnitev registracije, predvidenem v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ki ga intervenientka navaja v svoji zahtevi za ugotovitev ničnosti, po katerem je registrirani besedni znak TEK pomenil označbo, ki se uporablja za opis kakovosti proizvodov, ki vsebujejo tikovino, in o ugotovitvi oddelka za izbris, da se glede na povzetke iz slovarja beseda „tek“ v italijanščini in francoščini res uporablja za opis tikovine (glej točko 10 odločbe oddelka za izbrise).
- 56 Odbor za pritožbe v teh okoliščinah ni kršil pravic do obrambe v zvezi s tožečo stranko, pri čemer bi se slednja lahko izrekla o vseh pravnih in dejanskih okoliščinah, s katerimi je odbor za pritožbe v okviru člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 utemeljil svojo odločbo.

57 Drugi argumenti tožeče stranke ne morejo ovreči te presoje.

58 V nasprotju s tem, kar zatrjuje tožeča stranka, so okoliščine te zadeve drugačne od okoliščin iz zgoraj navedene sodbe EUROCOOL. V tej zadevi je odbor za pritožbe namreč po uradni dolžnosti ugotovil nov absolutni razlog za zavrnitev, ne da bi dal prijavitelju možnost izreči se o njegovi uporabi. Nasprotno pa je v obravnavani zadevi odbor za pritožbe ugotovil vsakega od absolutnih razlogov za zavrnitev in zlasti tistega iz člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ki ga je preizkusil oddelek za izbris. Odbor za pritožbe je oprl svojo utemeljitev na vse značilnosti proizvodov, ki veljajo za njihovo lastnost imitacije lesa oziroma so merila preučitve, ki sodijo na področje uporabe člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94.

59 Poleg tega je manj pomembno, da je intervenientka ta argument v zvezi z imitacijo lesa predložila v okviru drugega absolutnega razloga, kot ga je ugotovil odbor za pritožbe. Treba je namreč opozoriti, da iz sodne prakse izhaja, da je sama presoja dejstev del odločanja in da se pravica biti slišan ne razširja na končno stališče, ki ga administracija namerava sprejeti. Odbor za pritožbe v teh okoliščinah ni bil zavezan dati možnost tožeči stranki, da se izreče o predmetu presoje dejstev, s katerimi se je odločil utemeljiti svojo odločbo (glej v tem smislu zgoraj navedeni sodbi Salvita, točka 62, in Vodoravna črta, ki se zaključuje v trikotnik, točka 20).

60 To pomeni, da je treba četrti tožbeni razlog, to je kršitev člena 73, drugi stavek, Uredbe št. 40/94, zaradi vseh navedenih razlogov zavrniti kot neutemeljenega.

Tožbeni razlog: kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94

– Trditve strank

- 61 Tožeča stranka izpodbija, da bi se prijavljena znamka lahko štela kot opisna za zadevne proizvode.
- 62 Prvič, navaja da potrošnik, ki je povprečno informiran, pozoren in razumno preudaren, besede „tek“ ne razume, kot da ima vrednostni opis označenih proizvodov, če je bila znamka registrirana za proizvode, ki niso iz lesa, in če navedeni proizvodi niso ne iz tikovine niti iz imitacije tikovine.
- 63 Glede polic in delov za police, ki niso izdelani iz lesa, meni, da potrošnik, ki je povprečno informiran, pozoren in razumno preudaren, daje izrazu „tek“ drugačen pomen kot tikovina in je zlasti verjetno, da znamko TEK razume kot kombinacijo prvih dveh črk imena družbe Tegometall.
- 64 Tožeča stranka je na obravnavi dodala, da se je beseda „tek“, čeprav je bila dejansko vpisana v slovarjih s pomenom „tikovina“, kljub temu le redko uporabljala.

65 Glede tega, da se izraz „tek“ nanaša na temno rjavo barvo tikovine, navaja, da je ta argument, ki ga navaja intervenientka, prepozen in da v vsakem primeru iz tega, da imajo proizvodi v nekaterih primerih barvo tikovine, ni mogoče sklepati, da so dejansko iz tikovine. Poleg tega naj bi slovar barv uporabljal angleški izraz „teak“ in ne „tek“, zato naj angleško govoreča javnost v obravnavani zadevi ne bi bila upoštevana.

66 Tožeča stranka dodaja, da mora uporabnik, zato da bi zadevni deli javnosti razumeli znamko TEK kot opisno za proizvode, ki niso iz lesa, izraz uporabiti v kontekstu, ki enopomensko napotuje na opisni pomen. Primer za to bi bila samolepilna folija, zaradi katere ima površina drugega predmeta barvo, strukturo in lisavost tikovine, zgolj zato, da imajo zadevni proizvodi videz tikovine. Proizvodi, za katere je zahtevala registracijo, pa naj ne bi bili uporabljeni s posebnim namenom, da imitirajo tikovino.

67 V zvezi s tem navaja, da odločilno merilo za presojo, ali je znamko mogoče registrirati, ni vprašanje, ali bi javnost v nekem kontekstu lahko razumela znamko kot opisno, ampak preizkus, ali bi sama, neodvisno od okoliščin, v katerih bi lahko bila uporabljena, lahko prevzela povsem opisno vlogo za proizvode, ki se registrirajo (sodbi Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (CARCARD), T-356/00, Recueil, str. II-1963, točka 46, in z dne 9. oktobra 2002 v zadevi Dart Industries proti UUNT (UltraPlus), T-360/00, Recueil, str. II-3867, točka 52).

68 Drugič, tožeča stranka zatrjuje, da ni mogoče povezovati izraza „tech“, ki ga javnost razume kot okrajšavo, akronim, ki se kot tak izgovarja, z besednim znakom TEK, ki se razume kot kombinacija črk in se zato črkuje ločeno kot zaporedje črk „t“, „e“ in „k“.

- 69 Meni, da je za presojo sposobnosti znamke za registracijo treba vedeti, ali se lahko registrira znak, ki je predmet spora, in ne ugotavljati, ali se lahko registrirajo podobni znaki. Čeprav je izgovarjava enaka, lahko razlike v načinu zapisovanja znakov povzročijo drugačno presojo za njihovo registracijo.
- 70 Tudi če bi bil besednemu znaku TEK dodeljen pomen okrajšave besed „technologie“ ali „technique“, po mnenju tožeče stranke ni mogoče šteti, da navedena znamka lahko opiše značilnosti proizvodov, ki se registrirajo. Izraza „technique“ ali „technologie“ naj namreč glede polic in delov za police ne bi imela določenega ali enopomenkega opisnega pomena in naj izraza ne bi opredeljevala natančnih značilnosti teh proizvodov.
- 71 Navaja tudi to, da čeprav imajo lahko nekateri deli polic tehničen značaj in da so na podlagi tega predmet patenta, iz tega ni mogoče sklepati, da bi javnost štela, da imajo taki proizvodi že po svoji naravi tehničen značaj.
- 72 UUNT ugotavlja, da izraz „tek“ v francoščini in italijanščini nedvomno označuje tikovino in da so police oziroma deli polic lahko iz tikovine. To, da bo javnost razumela „tek“ tako, kot da opisuje tikovino, po njegovem mnenju nima smisla izpodbijati, še manj takrat, ko ima površina predmeta barvo, strukturo in teksturo kot tikovina.
- 73 Zatrjuje, da je odbor za pritožbe pravilno ugotovil, da je bil za preučitev opisnega značaja znamke pomemben le seznam proizvodov, priložen znamki, in da, če je znak opisen le za del proizvodov iz določene kategorije, ga ne bi bilo mogoče registrirati za to kategorijo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 16. marca 2006 v zadevi Telefon & Buch proti UUNT – Herold Business Data (WEISSE SEITEN), T-322/03, Recueil, str. II-835, točka 83).

- 74 Intervenientka tako kot UUNT zatrjuje, da je znamka TEK opisna za zadevne proizvode. Po njenem mnenju je „teak“ barva rjavega tona, namreč tikovinasto rjava, opredeljena kot taka v „slovarju barv“ (Maerz in Paul). Zato v primeru, ko je barva običajna označba videza stvari, v obravnavani zadevi za police, ni izključeno, da zadevna italijansko in francosko govoreča javnost razume znamko TEK kot označbo kakovosti.
- 75 Navaja, da je znamka TEK povsem opisna za proizvode, ki se registrirajo, neodvisno od konteksta, v katerem jih je mogoče uporabiti. Zatrjuje, da čeprav bi se upoštevala zožitev proizvodov na tiste, ki ne imitirajo lesa, ne bi bilo mogoče izločiti vsake opisne povezave med znakom in proizvodi, ker izraz „tek“ opisuje barvo zadevnih proizvodov, ki niso iz lesa in ki niso iz imitacije lesa.
- 76 Meni, da bo večina potrošnikov razumela izraz „tek“ tudi kot okrajšavo besede „technique“. V zvezi s tem ugotavlja, da na podlagi stalnih smernic za nadzor oddelka za znamke pri uradu za intelektualno lastnino v Združenem kraljestvu (United Kingdom Intellectual Property Office) označbi „tek“ in „tec“ štejeta kot ekvivalenta in nista dopustna za netehnične proizvode ter da je odbor za pritožbe zavrnil registracijo besedne znamke CYBERTEK, ker bi povprečen potrošnik lahko povezal pojem „tek“ in besedi „tehničen“ oziroma „tehnologija“ (glej odločbo R 826/2004-1 z dne 15. decembra 2004 v zadevi CYBERTEK).

– Presoja Sodišča prve stopnje

- 77 V skladu z ustaljeno sodno prakso člen 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 preprečuje, da bi bili znaki ali označbe, ki jih navaja, pridržani le enemu podjetju zaradi njihove registracije

kot znamke. Cilj te določbe je splošni interes, ki zahteva, da take znake ali označbe lahko vsi svobodno uporabljajo (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. novembra 2003 v zadevi Quick proti UUNT (Quick), T-348/02, Recueil, str. II-5071, točka 27; glej po analogiji tudi sodbo Sodišča z dne 4. maja 1999 v združenih zadeviah Windsurfing Chiemsee, C-108/97 in C-109/97, Recueil, str. I-2779, točka 25).

- 78 Poleg tega znaki, opredeljeni v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, ne morejo izpolnjevati bistvene vloge znamke, in sicer identificirati trgovskega izvora proizvoda ali storitve, da bi s tem potrošniku, ki je pridobil proizvod ali storitev, ki sta označena z znamko, omogočili, da med poznejšo pridobitvijo zadevnih proizvodov ali storitev ponovi nakup, če se je ta izkazal za pozitivnega, ali se mu izogne, če se je izkazal za negativnega (glej zgoraj navedeno sodbo v zadevi Quick, točka 28 in navedena sodna praksa).
- 79 Znaki in podatki, določeni v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 so znaki, ki pri običajni uporabi z vidika upoštevne javnosti lahko označujejo proizvod ali storitev, za katero se zahteva registracija, bodisi neposredno bodisi z omembo ene od bistvenih značilnosti (sodbi Sodišča z dne 20. septembra 2001 v zadevi Procter & Gamble proti UUNT, C-383/99 P, Recueil, str. I-6251, točka 39, in Sodišča prve stopnje z dne 22. junija 2005 v zadevi Metso Paper Automation proti UUNT (PAPERLAB), T-19/04, ZOdl., str. II-2383, točka 24).
- 80 Iz tega izhaja, da mora imeti znak za to, da je zajet s prepovedjo iz te določbe, neposredno in konkretno zvezo z obravnavanimi proizvodi ali s storitvami, in sicer tako, da zadevni javnosti omogoča, da nemudoma in brez pomisleka prepozna opis zadevnih proizvodov in storitev ali eno od njihovih lastnosti (glej v tem smislu sodbo Sodišča prve stopnje z dne 20. julija 2004 v zadevi Lissotschenko in Hentze proti UUNT (LIMO), T-311/02, ZOdl., str. II-2957, točka 30, in zgoraj navedeno sodbo PAPERLAB, točka 25).

- 81 Zato se presoja opisnega značaja znaka lahko opravi po eni strani le glede zadevnih proizvodov in storitev in po drugi strani glede na to, kako ga razume upoštevna javnost, katere del so potrošniki teh proizvodov ali storitev (zgoraj navedena sodba Sodišča prve stopnje CARCARD, točka 25, in sodba z dne 12. januarja 2005 v združenih zadevah Wieland-Werke proti UUNT (SnTEM, SnPUR, SnMIX), od T-367/02 do T-369/02, ZOdl., str. II-47, točka 17).
- 82 V obravnavani zadevi je treba najprej opozoriti, da se ta tožba nanaša le na proizvode, navedene v zahtevi za znamko: police in deli za police, predvsem viseče košarice za police, vse omenjeno blago iz kovine, ki sodi v razred 6, in vse omenjeno blago, ki ni iz lesa, ki sodi v razred 20. Kot je bilo razloženo v točkah od 19 do 29, Sodišče prve stopnje namreč ne more upoštevati zožitve seznama proizvodov, navedenih v zahtevi za registracijo znamke za vse proizvode, ki ne imitirajo tikovine, ki je bila predložena po sprejetju izpodbijane odločbe.
- 83 Upoštevna javnost je povprečni potrošnik, povprečno informiran, pozoren in razumno preudaren (sodba Sodišča prve stopnje z dne 27. februarja 2002 v zadevi Ellos proti UUNT (ELLOS), T-219/00, Recueil, str. II-753, točka 30; glej po analogiji tudi sodbo Sodišča z dne 22. junija 1999 v zadevi Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, str. I-3819, točka 26). Zadevni proizvodi (police, deli za police in viseče košarice) so glede na svoj značaj namenjeni splošni potrošnji. Poleg tega je treba razumevanje izraza „tek“ presojati v zvezi s francosko in italijansko govorečim potrošnikom, ker je zadevna beseda izraz iz francoščine in italijanščine.
- 84 V teh okoliščinah je treba v okviru uporabe absolutnega razloga za zavrnitev, navedenega v členu 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, opredeliti, ali s stališča ciljne javnosti obstaja dovolj neposredna in konkretna povezava med znamko TEK in proizvodi iz zahteve za registracijo, ki jih je preučil odbor za pritožbe.

- 85 Glede pomena besednega znaka TEK je treba najprej poudariti, da tožeča stranka pred odborom za pritožbe ni izpodbijala sklepa oddelka za izbrise iz točke 10 njegove odločbe, ki potrjuje, da se v skladu s povzetki iz slovarja, ki so bili predloženi v italijanščini in francoščini, beseda „tek“ uporablja za opis tikovine. Argumenti tožeče stranke se namreč v bistvu omejujejo na trditev, da uporaba kovinskega regala s kovinskimi ali steklenimi policami zagotovo ne ustvarja vtisa, da so police ali deli polic iz tikovine.
- 86 Tožeča stranka je na obravnavi pred Sodiščem prve stopnje, ne da bi izpodbijala, da je izraz „tek“ naveden v francoskih in italijanskih slovarjih, opredelila, da je kljub temu dvomila, da se ta beseda dejansko uporablja v tem smislu.
- 87 Torej beseda „tek“ v francoskih in italijanskih slovarjih nedvomno pomeni tikovino in je eden od načinov zapisa za tikovino v teh slovarjih. Gre za vrsto rjavkastega, trdnega, čvrstega in nestrohljivega lesa in izraz „tek“ označuje vrsto lesa in značilnosti tega lesa.
- 88 V zvezi s tem ni pomembno, ali se izraz „tek“ uporablja v smislu tikovine. Zavrnitev zahteve na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 s strani UUNT ni pogojena s tem, da se v tem členu naštetih znaki in podatki, ki sestavljajo znamko, ob zahtevi za registracijo dejansko uporabljajo za opis proizvodov ali storitev, za katere je vložena zahteva, ali opis lastnosti teh proizvodov ali storitev. Kot navaja besedilo te določbe, zadostuje že, da se ti znaki ali podatki lahko uporabljajo v te namene (sodba Sodišča z dne 23. oktobra 2003 v zadevi UUNT proti Wrigley, C-191/01 P, Recueil, str. I-12447, točka 32, in zgoraj navedena sodba LIMO, točka 32).

- 89 Odbor za pritožbe je v točkah od 13 do 15 izpodbijane odločbe glede povezave, ki obstaja med besednim znakom TEK in zadevnimi proizvodi, menil, da če se police in deli za police lahko izdelajo iz tikovine in če ni mogoče izključiti, da bi ti kovinski in plastični proizvodi lahko imitirali tikovino, naj bi bil izraz „tek“, uporabljen v zvezi s kovinskimi in plastičnimi policami, uporabljen za opis videza in v nekaterih primerih za opis drugih vidikov kakovosti tikovine.
- 90 Poudariti je treba, da tožeča stranka ne izpodbija tega, da se police, deli za police in viseče košarice lahko izdelajo iz tikovine niti da imajo ti proizvodi lahko kljub temu videz tikovine, ker se police zdaj izdelujejo iz drugih materialov, ne iz tikovine, ki so impregnirani z oljem, lakirani ali prekriti s samolepilno folijo, ki daje vtis, da gre za to vrsto lesa. Navaja, da upoštevna javnost ne razume izraza „tek“ kot značilnost njenih proizvodov, ker so proizvodi, za katere je bila znamka registrirana, kovinski in niso ne iz tikovine niti iz imitacije tikovine.
- 91 Treba je torej ugotoviti, da je tožeča stranka zahtevala registracijo svoje znamke za police, dele za police, viseče košarice, vse omenjene proizvode iz kovine, ki sodijo v razred 6, ter za vse navedene proizvode, ki niso iz lesa, ki sodijo v razred 20. Odbor za pritožbe je torej v točki 17 izpodbijane odločbe pravilno ugotovil, da seznam proizvodov „ni [bil] absolutno zožen na steklene ali kovinske police, ki so kot take prepoznavne“.
- 92 Zato tožeča stranka glede na seznam proizvodov, za katere je bila registrirana znamka TEK, lahko v prihodnje svoje proizvode ponuja v materialih, kot sta plastika ali kovina, ki so kljub vsemu videti kot tekovina. Zadevni proizvodi, zlasti tisti, izdelani

iz plastike, bodo namreč s svojo barvo, videzom in zaradi vseh tehnik imitacije lesa, ki zdaj obstajajo na trgu, dajali vtis, da so iz tikovine ali da imajo vsaj nekatere značilnosti tikovine.

93 Obstoječa povezava med pomenom izraza „tek“ na eni strani ter policami, deli za police in visečimi košaricami, vse omenjeno blago iz kovine, ne iz lesa na drugi strani se zdi dovolj tesna, da zanjo velja prepoved, določena s členom 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 (glej v tem smislu zgoraj navedeno sodbo ELLOS, točka 37).

94 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da ni tako zelo pomembno, da tožeča stranka ni predlagala proizvodov, za katere je zahtevala registracijo, s ciljem imitirati tikovino. Presoja opisnega značaja znaka, kot je bilo navedeno zgoraj, se namreč lahko izvaja le v zvezi z vsako od kategorij proizvodov in storitev, navedenih v zahtevi za registracijo (glej točko 81 zgoraj). Dejstvo, da je besedni znak opisen le za del proizvodov ali storitev iz navedene kategorije in da je kot tak v zahtevi za registracijo, ne preprečuje zavrnitve registracije tega znaka (sodba Sodišča prve stopnje z dne 20. marca 2002 v zadevi DaimlerChrysler proti UUNT (TELE AID), T-355/00, Recueil, str. II-1939, točka 40).

95 Zato je odbor za pritožbe glede na konkretno in neposredno zvezo med besednim znakom TEK in kovinskimi oziroma nelesenimi policami, deli za police in visečimi košaricami pravilno ugotovil, da besedni znak TEK v skladu s členom 4 Uredbe št. 40/94 ne spada med znake, ki lahko sestavljajo znamko Skupnosti.

96 Če je treba na podlagi člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94 zavrniti registracijo besednega znaka, če ta v najmanj enem od svojih možnih pomenov opisuje značilnosti zadevnih proizvodov ali storitev (zgoraj navedena sodba UUNT proti Wrigley, točka 32), je treba ugotoviti, da odbor za pritožbe ni storil napake pri presoji, s tem ko ni preučil, ali je bila znamka TEK na območjih, kjer se govori angleško in nemško, razumljena tudi kot opisna označba nekaterih tehničnih in tehnoloških vidikov proizvodov.

97 Prvi tožbeni razlog, to je kršitev člena 7(1)(c) Uredbe št. 40/94, je zato treba zavrniti.

98 Glede drugega in tretjega tožbenega razloga, to je kršitev člena 7(1)(b) in (g) Uredbe št. 40/94, je treba opozoriti, kot izhaja iz člena 7(1) Uredbe št. 40/94, da zadošča, da se uporabi eden od absolutnih razlogov za zavrnitev, da se znak ne registrira kot znamka Skupnosti (sodba Sodišča z dne 19. septembra 2002 v zadevi DKV proti UUNT, C-104/00 P, Recueil, str. I-7561, točka 29).

99 Zato ni treba preizkusiti argumentov tožeče stranke, ki izhajajo iz kršitve člena 7(1)(b) in (g) Uredbe št. 40/94.

100 Glede na navedeno je treba tožbo v celoti zavrniti.

Stroški

- 101 V skladu s členom 87(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker tožeča stranka s predlogi ni uspela, se ji v skladu s predlogi UUNT naloži plačilo stroškov.
- 102 Intervenientka tega ni predlagala, zato nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SODIŠČE PRVE STOPNJE (peti senat)

razsodilo:

- 1. Tožba se zavrne.**

- 2. Tožeči stranki se naloži plačilo stroškov, razen stroškov intervenientke.**

3. Intervenientka nosi svoje stroške.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Razglašeno na javni obravnavi v Luxemburgu, 20. novembra 2007.

Sodni tajnik

Predsednik

E. Coulon

M. Vilaras